

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **C285 – CUL37**

zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 6 juli 2010

VOORLOPIGE VERSIE

Niet citeren zonder de bron te vermelden

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over haar door de Raad van State geschorste beslissing over subsidies aan de Liga voor Mensenrechten	
Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de schorsing door de Raad van State van haar negatieve beslissing waarbij de vzw Liga voor Mensenrechten niet toegelaten werd te participeren aan de subsidieronde 2011-2015	3
Vraag om uitleg van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de Prijs voor Vlaams-Nederlandse Culturele Samenwerking	9
Vraag om uitleg van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het onderzoek van de Universiteit Antwerpen betreffende de VRT	
Vraag om uitleg van de heer Jurgen Verstrepen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de decretale opdracht van de VRT	
Vraag om uitleg van de heer Wim Wienen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de uitspraken van de minister naar aanleiding van het onderzoek van de Universiteit Antwerpen betreffende de VRT en de gevolgen voor het beleid ten aanzien van de openbare omroep	12

■

Voorzitter: de heer Philippe De Coene

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over haar door de Raad van State geschorste beslissing over subsidies aan de Liga voor Mensenrechten

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de schorsing door de Raad van State van haar negatieve beslissing waarbij de vzw Liga voor Mensenrechten niet toegelaten werd te participeren aan de subsidieronde 2011-2015

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister, collega's, in het begin van het jaar heb ik al eens een uitgebreide vraag gesteld over de schrapping van subsidies aan een aantal sociaal-culturele volwassenenorganisaties. U hebt er toen uitgebreid op geantwoord. Ik had toen erg veel moeite met het feit dat u de uitspraak van de beroepscommissie met betrekking tot twee organisaties – Sociumi en de Liga voor Mensenrechten – overruledede met de argumentatie dat u het advies van de visitatiecommissie liever volgde en dus deze twee organisaties hun erkenning ontnam, met als gevolg dat ze geen nieuw beleidsplan konden indienen voor de nieuwe beleidsperiode die volgend jaar ingaat. Ze kregen dus geen toegang meer tot de procedure voor de verlenging van hun subsidies.

De Liga voor Mensenrechten is dan naar de Raad van State gestapt. Ik had eigenlijk voorspeld dat de Raad van State deze beslissing zou schorsen op basis van de stukken. Dat is ook gebeurd. Minister, de uitspraak van de Raad van State is zeer uitvoerig en grondig en bestaat uit 18 pagina's. Ze laat niet de minste twijfel bestaan over de reden van de schorsing. Ik citeer twee fragmenten omdat ze belangrijk zijn voor de verdere aanpak van dit dossier. Ik wil ook vragen of het niet zinvol zou zijn om nu al een zekere richting aan te geven. Op pagina 12 staat: "De wil van de decreetgever is prima facie derhalve dat in eerste instantie een evaluatie van de verschillende documenten dient te gebeuren waarna de visitatiecommissie een bezoek brengt aan de organisatie. Die visitatiecommissie evalueert luidens artikel 42 op basis van het beleidsplan en de ingediende voortgangsrapporten, begrotingen en financiële verslagen. De administratie formuleert haar eindevaluatie over de organisatie luidens artikel 42, eerste lid, ten eerste en ten tweede, door middel van zowel het verslag van de visitatiecommissie als andermaal de controle van de voortgangsrapporten, de begrotingen en de financiële verslagen."

Ik lees dit voor omdat het een samenhangend geheel van documenten is dat leidt tot een eindadvies van de administratie en tot een beslissing van uwentwege in dat dossier. Het is net die fasering en die procedure die niet of onvoldoende duidelijk gevolgd is volgens de Raad van State. Er is alleen een vrijblijvende vermelding in de stukken van de administratie dat men de procedure heeft gevolgd, wat op zich geen bewijs is dat de procedure gevolgd is en dat men met die stukken rekening zou houden.

Het is een duidelijke uitspraak van de Raad van State. De raad zegt ook dat de minister haar eigen regels, de regels van het uitvoeringsbesluit en de procedure niet volgt. Minister, er zijn twee perspectieven in dit verhaal. Wie ben ik om te oordelen over wat er gebeurd is? Wat gebeurd is, is gebeurd. Maar de Raad van State heeft een duidelijke uitspraak gedaan en er moet een vervolg komen.

Er zijn verschillende mogelijkheden. De meest voor de hand liggende mogelijkheid is dat u zich verweert, zoals dat heet, en dat u een oplossing zoekt voor het dossier. Een oplossing zou kunnen zijn om de procedure opnieuw te doen. Dat betekent de visitatie opnieuw doen en opnieuw een evaluatie vragen aan de administratie. Het werk dus opnieuw doen, rekening houdend met de opmerkingen van de Raad van State. De procedure dus correct doen en een nieuwe beslissing nemen. Dat zou kunnen, maar er is een klein probleem. De datum waarop een organisatie een nieuw beleidsplan moet indienen, is voorbij en de liga heeft eigenlijk

geen toegang gekregen tot die nieuwe procedure. Alles herdoen is dus een mogelijkheid. Er zou een uitspraak over kunnen zijn en een nieuwe beslissing en dan zien we wel.

De tweede mogelijkheid is – want zo verstandig is de liga zelf wel geweest – dat u de procedure voor subsidiëring en erkenning laat lopen. De liga heeft een nieuw beleidsplan ingediend binnen de termijn die het decreet voorschrijft. De adviescommissie en de administratie behandelen dan het dossier zoals het loopt en de liga komt perfect in aanmerking voor subsidiëring vanaf volgend jaar, op basis van het decreet en voor de hele nieuwe beleidsperiode. Het is een moeilijke kwestie omdat niet alle opmerkingen van de Raad van State te repareren zijn. Zelfs als men stap 1 zou doen, namelijk de hele procedure opnieuw doen, dan is men zo voorbij de datum waarop de liga al dan niet toelating krijgt om een nieuw beleidsplan in te dienen enzovoort.

Ik heb begrepen dat de tweede organisatie blijkbaar niet vasthoudt aan die erkenning. Die organisatie is ook niet naar de Raad van State gestapt. Het gaat hier dus over één organisatie. Minister, ik stel voor dat u de procedure gewoon laat lopen en de liga gewoon in aanmerking laat komen voor de nieuwe periode. Ik denk dat dan veel van de problemen bij veel betrokkenen zijn opgelost.

Voor ik mijn vragen stel, wil ik nog een bedenking maken. De uitspraak van de Raad van State en de hele discussie ter zake illustreren nog een ander facet, namelijk de discussie over het wezen van het sociaal-cultureel volwassenenwerk zelf. Ik wil een theoretisch standpunt innemen. De vraag is hoe breed of hoe smal we sociaal-cultureel werk in de toekomst definiëren. Is dat thematisch open? Is dat alleen qua werkwijze en methode specifiek, en moet het dan ook zo worden geëvalueerd? Om het bij uw bevoegdheidssterrein te houden: moeten alle sociaal-culturele organisaties die met betrekking tot natuur werken, in de toekomst binnen de functionele bevoegdheid Natuur worden gesubsidieerd? Of blijven we het sociaal-cultureel werk als een brede sector beschouwen, die heel veel verschillende thema's omvat en bijdraagt tot de emancipatie en empowerment van de bevolking, tot vorming en lering en tot het versterken van de Vlaamse sociale cohesie? Dat zijn heel moeilijke vraagstukken. Los van uw beleidsbeslissing drukt dit ons eerlijk gezegd met de neus op de feiten. Is dit sociaal-cultureel werk of niet? Mijn standpunt is: zolang die vraag niet voort is beantwoord, maakt dit voor het grootste deel wel deel uit van het sociaal-cultureel werk en rest er een deeltje waarvan we dat ons kunnen afvragen. Ik vind echter dat die discussie op termijn moet worden gevoerd.

Minister, hoe reageert u op de uitspraak van de Raad van State? Wat betekent dat dan voor de concrete subsidiëring? Dat is het formele vraagstuk. Kan de liga een nieuw dossier indienen? Ik weet dat de liga ondertussen een nieuw dossier heeft ingediend, maar vindt u dat ze dat kan? Dat heeft te maken met de door u gekozen richting. Kiest u voor het opnieuw inzetten van de procedure voor een verdere erkenning, met opnieuw visitatie, evaluatie enzovoort? Of laat u de bestaande procedure lopen voor de liga? Wat met de ex-DAC'ers? Ik weet dat u zich bereid hebt getoond een oplossing te zoeken met betrekking tot het in dienst houden van die mensen. Klopt dat? Kunnen die mensen voor de liga blijven werken en krijgt de liga daarvoor de nodige middelen? Heeft de uitspraak van de Raad van State naar uw mening ook een invloed op de andere dossiers van volwassenenorganisaties die hiermee samenhangen? Ik meen te begrijpen dat Sociumi niet meteen aanstuurt op een verdere subsidiëring, maar misschien heb ik het bij het verkeerde eind.

U hebt ook al verklaard een dialoog te willen aangaan met die organisaties, om hun overleven te verzekeren. Ik verwijs dan naar Ten Vrede en alles wat te maken heeft met de thematiek van de IJzertoren, maar dan in ruime zin. We weten immers dat er daar ook deels sprake is van bewegingswerk. Hoe zijn de gesprekken met die organisaties tot nu toe verlopen? Hebben ze al een resultaat opgeleverd? Welke richting acht u mogelijk voor hen?

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Voorzitter, ik sluit me beknopt aan bij de vraag van de heer Caron, die deze zaak al geruime tijd behartigt. Ik weet dat dit al aan bod is gekomen in vorige commissievergaderingen, maar wil toch nog even heel kort aangeven waar het probleem vandaan komt.

Minister, u hebt de beslissing genomen – en als minister staat het u uiteraard vrij een beslissing te nemen – om de Liga voor Mensenrechten niet langer als sociaal-culturele beweging te subsidiëren voor de beleidsperiode 2011-2015. Daarna is er een heel mechanisme in gang getreden, wat ertoe leidt dat we hier nu vandaag bijeenkomen.

De aanleiding was een negatief advies van een visitatiecommissie, zij het dat die niet eenduidig was. Dat moet dus wel wat worden genuanceerd. Alleszins had het advies tot gevolg dat de liga niet langer op die subsidies kon rekenen. De liga heeft vervolgens bezwaar aangetekend. De administratie is daar niet echt op ingegaan en heeft het dossier doorgespeeld aan de beroepscommissie. Die heeft geadviseerd om op de genomen beslissing terug te komen, maar u bent daar niet op ingegaan. U hebt onder meer aangegeven dat er op het vlak van de maatschappelijke activering, en in het bijzonder met betrekking tot het aspect van de sensibilisering, eigenlijk niet werd voldaan aan een aantal decretale voorwaarden, meer bepaald in artikel 2, 9°, van het decreet in kwestie. Er is vervolgens wat over en weer geargumenteed. De liga stelt dat dit weliswaar een visie kan zijn, net als het feit dat men blijkbaar vindt dat ze niet in het departement Cultuur thuishoort, maar wou tegelijk toch nog een aantal juridische aanspraken laten gelden. Minister, volgens de liga hebt u niet of onvoldoende rekening gehouden met haar voortgangsrapporten, haar begroting, haar financiële verslagen, die ruimer zijn dan enkel de bevindingen van de visitatiecommissie.

Het is vervolgens tot een procedure bij de Raad van State gekomen. Zoals de heer Caron al heeft gezegd, heeft de Raad van State nu een arrest tot schorsing geveld. Mijn vraag is dan ook banaal en complex tegelijk: wat is uw houding tegenover die uitspraak? Het valt te vrezen dat u zegt dat het over een schorsing gaat en dat u de uitspraak ten gronde afwacht. Vanuit juridisch oogpunt kan ik daar alleen maar begrip voor opbrengen, maar we bevinden ons natuurlijk ook in een politiek spanningsveld. Dit schorsingarrest is toch al een schot voor de boeg. U kunt ook niet doen alsof het niet bestaat. Zult u dus vooralsnog op uw beslissing terugkomen? Kan de liga überhaupt nog toetreden tot de volgende subsidieronde 2011-2015? Kan ze er, net als de andere bewegingen, op rekenen dat ze sowieso het minimumbedrag aan subsidies zal ontvangen? U begrijpt dat al deze vragen, net als bij andere vzw's, van belang zijn voor de liga, vanuit het oogpunt van de financiële zekerheid in het algemeen en de zekerheid voor het personeel in het bijzonder.

Mijn vraag is minder concreet dan die van de heer Caron, eerder algemeen: wat is nu de volgende stap? Zijn er de laatste maanden niet voldoende elementen naar boven gekomen om deze beslissing om de liga niet te subsidiëren te herzien? Misschien kan dat worden gekoppeld aan een aantal voorwaarden, dat hoor ik graag van u. Ik meen dat er grond is om op die beslissing terug te komen.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Het is duidelijk dat de Raad van State een beslissing genomen heeft op basis van formele redenen. De heer Caron heeft er enkele aangehaald die worden vermeld in het arrest, zoals de onwettige samenstelling van de visitatiecommissie. Ik vind het altijd jammer dat een dossier struikelt over formele aspecten. Ik begrijp dat dat deel uitmaakt van de procedure, maar als men niet eens tot een inhoudelijke beslissing kan komen, is het nuttig om er toch nog voor te zorgen dat de juiste procedurestappen kunnen worden genomen.

De heer Caron heeft er ook op gealludeerd dat we botsen op de vraag waar de grenzen van de sector liggen. Waar liggen de grenzen van het sociaal-cultureel werk? Dat geldt niet enkel voor de liga, ook voor andere bewegingen die we als beweging hebben bestempeld, die goed werk leveren, waarvoor we sympathie hebben en die terecht de bezorgdheden uit de

samenleving op een hoger niveau proberen te tillen en bespreekbaar te maken in bepaalde kringen. De vraag is: kan dat allemaal binnen de huidige decretale regelgeving? Dat punt zouden we onderling verder moeten kunnen bekijken.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Collega's, ik begin met een rechtzetting. Mijnheer Gatz, mijn beslissing waartegen men naar de Raad van State is gegaan, is niet om geen subsidies meer te geven, maar of het nog mogelijk is om een nieuw beleidsplan in te dienen.

De Raad van State heeft nog geen uitspraak ten gronde gedaan. Het is een schorsing. De uitspraak ten gronde zal later volgen. Het gaat niet over de inhoud. De Raad van State baseert zich altijd op formele redenen om al dan niet een schorsing uit te spreken.

In deze zaak is er een beslissing tot schorsing op basis van formele redenen, waarvan ik er een aantal opsom. De heer Caron heeft er ook al enkele vermeld. De pariteit binnen de visitatiecommissie tussen deskundigen en ambtenaren zou niet gerespecteerd zijn. Een tweede reden is dat een verwijzing naar het advies van de beroepscommissie niet volstaat om aan te tonen dat met het advies en met de argumenten werd rekening gehouden. Vanaf het visitatieverslag is de verdere evaluatieprocedure zonder enig nut.

Om die redenen moeten de formele stappen dus opnieuw worden gezet. We zouden alles ook kunnen laten zoals het is en de mogelijkheid laten om een nieuw beleidsplan in te dienen, op basis waarvan we kunnen kijken of de subsidiëring doorgaat. Maar ik ben ervan overtuigd dat dat niet kan. De Raad van State heeft enkel een schorsing uitgesproken, maar je kunt uit die argumenten al afleiden dat de basis onwettig is en formeel niet in orde. Ook al neem ik een positieve beslissing, dan zou die geënt zijn op iets dat juridisch niet in orde is. Daarom vind ik dat ik hier en nu geen beslissing kan nemen en dat ik eerst die formele fouten moet rechtzetten. Ik heb mijn administratie dan ook de opdracht gegeven om een nieuwe visitatie uit te voeren op een geldige manier met een geldige samenstelling.

Voor de organisatie in kwestie betekent dit dat zij alleszins voor het lopende jaar 2010 verder gesubsidieerd blijft als sociaal-culturele beweging. Wat de volgende jaren op het vlak van subsidiëring betekenen, zal in grote mate afhangen van de nieuwe visitatie. Als ik die heb, zal ik op basis daarvan een beslissing nemen. Ik hoop dat dat zo snel mogelijk kan gebeuren.

Mijnheer Caron, u vroeg naar de decretale termijn. Dat heb ik juridisch laten nagaan. Als het komt door een juridische uitspraak, zijn die termijnen rekbaar of kan daarvan worden afgeweken.

Kan de liga een nieuw dossier indienen voor de subsidieronde 2011-2015? De organisatie heeft zelf ter vrijwaring van haar rechten tijdig een nieuw subsidiedossier ingediend. Die aanvraag is nog niet afgehandeld. We moeten wachten op de visitatie en dergelijke meer.

U vraagt of de liga het minimumbedrag aan subsidies zal ontvangen. Wat in de volgende beleidsperiode de subsidie zal zijn voor de organisatie hangt in grote mate af van het resultaat van de nieuwe visitatie waartoe ik de opdracht heb gegeven.

U vraagt ook naar de ex-DAC'ers (derde arbeidscircuit) in dienst. Gelet op het uitstel waartoe ik besliste in het kader van de DAC-normalisering voor de sector van het sociaal-culturele volwassenenwerk, is de subsidiëring van de ex-DAC'ers van de organisatie in kwestie net zoals in 2010 verworven in 2011. De subsidiëring van die personeelsleden gebeurt immers op basis van het decreet van 7 mei 2004, het decreet houdende aanvullende subsidies voor tewerkstelling in de culturele sector. Wat dat betreft, is er voor 2011 geen probleem.

Inzake de invloed op andere dossiers die bij de subsidieronde uit de boot zijn gevallen, is het belangrijk om te vermelden dat de liga volgens mijn informatie de enige is die de beslissing effectief heeft aangevochten en die naar de Raad van State is gestapt. Er zijn dus enkel voor die beslissing gevolgen, maar dat neemt niet weg dat er algemene conclusies uit te trekken

zijn. Daarop kom ik straks nog even op terug in antwoord op van de vragen van de heer Delva.

Ik heb al gezegd dat we openstaan voor dialoog om naar een oplossing te zoeken. Aan alle organisaties die deze expliciete vraag hebben gesteld en die ook gevraagd hebben om er een gesprek over te voeren, hebben we een toelichting gegeven. Ik heb hen ook wegwijs gemaakt in de mogelijke alternatieve opties. Het is nu aan de organisaties zelf om af te wegen in hoeverre ze in bepaalde alternatieven stappen.

Welke algemene conclusies trekken we hier nu uit? Ik meen dat het belangrijk is om rekening te houden met het feit dat de Raad van State nu al in de schorsing zegt dat een loutere verwijzing in de beslissing naar een advies van de beroepscommissie, niet volstaat. In het verleden werd altijd op die manier gewerkt, we moeten daar dus conclusies uit trekken. Ik ben niet de enige die dat heeft gedaan, dat is standaard altijd zo gebeurd. Als de Raad van State daar nu in die zin een uitspraak over doet, dan moeten we daar een conclusie uit trekken en moeten we bij iedere beslissing die wordt genomen met het oog op de toekomst, nog eens extra alles aanhalen wat in de adviezen werd opgenomen. Het zal een heel andere manier van beslissen zijn. Ik herhaal nog een keer dat dit niet nieuw is, dat dat in het verleden altijd zo is gebeurd, maar dat als dit nu in vraag wordt gesteld, we daar zeker rekening mee moeten houden.

Er zijn nog een aantal andere overwegingen. Inzake de pariteit van de visitatiecommissie wil ik wijzen op het formele aspect, maar er is ook de praktische kant van de zaak waar de administratie een beetje mee kampt. Het was effectief een visitatiecommissie die paritair was samengesteld met externe deskundigen die werden geselecteerd uit een lijst die ook door de Federatie van Organisaties voor Volksontwikkelingswerk (FOV) werd opgesteld en die door de vorige minister werd aangenomen, en met mensen uit de administratie. Wat is er gebeurd? Zoals bij alle visitaties in het verleden, is het zo dat er nog een persoon uit de administratie meeging als verslaggever, maar dat is men vergeten te vermelden in het verslag van de visitatiecommissie. Daaruit leidt de Raad van State af dat er geen paritaire samenstelling was. Ik geef u dat gewoon mee. Ik heb enorm veel respect voor de uitspraak van de Raad van State, maar ik wou even duiden hoe het plotseling kan dat er geen paritaire samenstelling was.

Er is ook een bepaling in de uitspraak dat er onvoldoende gewicht werd gegeven aan eerdere documenten, dat die niet werden voorgelegd, maar de administratie heeft wel degelijk al die documenten meegenomen. Misschien werd in het verslag van de visitatiecommissie te weinig aangeduid waarmee rekening werd gehouden en wat er allemaal gescreend werd. Ook daaruit moeten we lessen trekken. De administratie en de visitatiecommissie moeten op een andere manier tewerk gaan.

Ik heb dus de opdracht gegeven voor een nieuwe visitatiecommissie en een nieuw verslag. Op basis daarvan zullen we de beslissing hernemen. Dit is weliswaar nog niet de uitspraak ten gronde, mijnheer Gatz, maar als je die schorsing bekijkt, is dit al een voorafname van wat er definitief komt. Ik meen dat het beter is om te proberen om snel formeel recht te zetten wat er in de procedure fout is gelopen om daarna een correcte beslissing te kunnen nemen. Welke beslissing dat zal zijn, zullen we dan wel zien, want die zal worden genomen op basis van het nieuwe verslag dat we krijgen. Nog eens wachten op een uitspraak ten gronde en daarmee de organisatie nog langer in de onzekerheid laten, was voor mij geen optie. Het is daarom dat ik nu al die opdracht heb gegeven.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister, ik dank u voor uw antwoord, dat misschien een sprankel hoop betekent voor de liga.

Het is natuurlijk uw keuze. U zegt dat u evenmin juridische gronden hebt om de procedure zoals ze nu loopt, te laten lopen en om het dossier dat door de Liga werd ingediend, te laten

behandelen. Ik vraag me echter af welke benadeelde daartegen zou protesteren bij de Raad van State. Er lijkt me geen belanghebbende te zijn die daartegen kan protesteren, maar goed, formeel hebt u gelijk, dat weet ik ook wel.

Ik hoop dat de oefening om de procedure te hernemen vanaf de visitatie, een modelvoorbeeld mag zijn, zoals die ook in de geest van het decreet werd bedoeld. In alle eerlijkheid, een paar zaken bevinden zich op het randje van het ridicule. U geeft het voorbeeld van de pariteit van de visitatiecommissie. Ik voel dat ook zo aan, dat wil ik wel bekennen, maar het is natuurlijk maar een voorbeeld. Ik denk dat er een ommekeer nodig is, zowel bij de adviescommissie, de beoordelingscommissie als bij de administraties, om de verschillende elementen die tot besluitvorming leiden, ook extensiever en grondiger in te brengen. U verwees naar de gewoonte uit het verleden om op een bepaalde manier te werken. Dat klopt voor sommige agentschappen, maar niet voor alle. Ik erger mij daar al vele jaren aan, dat wil ik hier gerust hardop zeggen.

Ik vind ook dat er geen beroepscommissie moet zijn als er met dat materiaal niet aan de slag wordt gegaan. Als de commissie een afwijkend advies geeft, maar men verantwoordt niet waarom daarmee finaal wel of geen rekening wordt gehouden, dan heeft het, zoals de Raad van State schrijft, geen enkele zin om de rest van de procedure in acht te nemen. Ik hoop, wat dat betreft, ten gronde dat die procedure, zoals het in het decreet staat, kwalitatiever begeleid wordt en kwalitatiever verloopt, en dat dit soort incidenten in de toekomst kan worden vermeden. Ik hoop ook dat het zo goed gebeurt dat we morgen niet opnieuw moeten discussiëren over de beslissing over de liga en dat er een goede beslissing kan komen.

Ik heb twee bijkomende vragen. De eerste gaat over de termijn. Wanneer zou u een beslissing kunnen nemen? Ik wil u niet vastpinnen op een dag. De tweede bijkomende vraag gaat over de ex-DAC'ers. U zegt dat op basis van het decreet van 2004 de DAC-subsidies zijn verworven voor 2011. Wat gebeurt er daarna? Doet u dit op basis van een andere regelgeving op basis waarvan u maar een jaar subsidie kunt toekennen? Is er dan ook voor hun DAC'ers geen langetermijnperspectief?

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Minister, bedankt voor het antwoord. Zelfs al ben ik jurist, ik ga niet in op de juridische aspecten van de hele procedure. We zitten hier in het parlement en niet in een kamer van de Raad van State. Ik onthoud dat de deur opnieuw op een kier staat in die mate dat er een onderzoek ten gronde komt naar de kansen van de liga via een normale procedure, zoals die in het verleden door de visitatiecommissie is uitgevoerd.

Mijn voor de hand liggende vraag is al door de heer Caron gesteld: binnen welke redelijke termijn mogen wij daarover een beslissing verwachten? Wij moeten ons niet vastpinnen op een dag of een week. Het zou voor iedereen, ook voor uzelf, nuttig zijn om daarover binnen een redelijke termijn een uitspraak te kunnen hebben.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: De vraag naar de termijn is een terechte vraag. Bij ons is die opdracht al gegeven. Dat zal zo snel mogelijk gebeuren. Zeker nog deze maand, als het niet al gebeurd is. Daar heb ik niet meteen zicht op. Een aantal termijnen uit het decreet zullen opnieuw moeten worden gerespecteerd. Men zal opnieuw twee maanden de tijd krijgen om opmerkingen te maken. Er is ook opnieuw de mogelijkheid tot beroep. Ik kan daar moeilijk een termijn op kleven. Als dat allemaal iets sneller kan gebeuren, moet dat in het najaar rond kunnen zijn. Hoe sneller, hoe beter voor iedereen.

Voor de DAC'ers is het inderdaad tot 2011 in orde. Daarna vallen zij terug op het normale systeem zoals voorzien, als er niets verandert aan de genomen beslissing.

De heer Bart Caron: De gevolgen kunnen wel ernstig zijn. Als zij niet als beweging worden erkend, verliezen zij op termijn ook hun DAC'ers. Dan worden zij helemaal geschrapt. Dat is

de extreme consequentie van die zaak. Ik hoop uit de grond van mijn hart dat er een oplossing komt. Minister, ik weet dat er in het kader van andere regelgevingen ook voor andere bewegingen een oplossing wordt gezocht. Als men na alle keurig uitgevoerde procedures zou besluiten dat de Liga voor Mensenrechten geen sociaal-culturele organisatie is, wens ik wel – en ik zeg dat hardop – dat er een oplossing wordt gezocht in andere sectoren. Ik kan mij niet inbeelden dat zo'n organisatie in een beschaafd land als het onze op droog zaad zou worden gezet. Ik zal u dat op dat moment niet aanrekenen. Dat is de discussie over de smalle of brede invulling van 'sociaal-cultureel'.

Minister Joke Schauvliege: Wij hebben met de liga gesprekken gehad. Wij zoeken naar mogelijke oplossingen. Ik kan niet vooruitlopen op wat de beslissing zal zijn. Als het negatief zou zijn, spreekt het voor zich dat wij naar een oplossing zoeken. U hebt volledig gelijk: ik vind dat wij ons moeten bezinnen over de vraag wat een sociaal-culturele beweging is. Wij hebben onder elkaar daarover al gediscussieerd. Dat is niet zo evident. Als we kijken naar de voorwaarden die in het decreet zijn opgenomen, is het logisch dat sommige bewegingen en organisaties daar niet aan voldoen. Daar kunnen zij niet aan doen. Dat houdt geen uitspraak in over het al dan niet zeer waardevolle werk dat zij doen. Dat staat daar los van. Wij moeten uitmaken waar we naartoe willen met dat decreet en of er voor bepaalde bewegingen en organisaties geen andere oplossing moet worden gezocht, zoals die vroeger trouwens hebben bestaan.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de Prijs voor Vlaams-Nederlandse Culturele Samenwerking

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Voorzitter, minister, op 24 juni 2010 lazen we in De Standaard dat er geen tweede editie komt van de Prijs voor Vlaams-Nederlandse Culturele Samenwerking. In juni 2009 werd deze prijs in het leven geroepen door toenmalig minister van Cultuur Bert Anciaux. De prijs was bestemd voor personen die zich minstens 10 jaar hadden ingezet om de culturele betrekkingen tussen Vlaanderen en Nederland te bevorderen.

Bij de start van het parlementaire werkjaar in 2009 stelde ik u in de commissie een vraag over deze prijs. Ik wou weten welke intenties u had met betrekking tot deze prijs. U antwoordde dat er een inventaris en een evaluatie van alle uitgereikte prijzen in de cultuursector zouden worden gemaakt. Uw concrete intenties voor de Prijs voor Vlaams-Nederlandse Culturele Samenwerking waren toen nog niet duidelijk. Eerst moest die evaluatie er komen.

Volgens het artikel zijn de inventarisatie en evaluatie van de cultuurprijzen nog niet afgerond. Toch is het nu al duidelijk dat er geen geld meer is voor de Prijs voor Vlaams-Nederlandse Culturele Samenwerking en hij wordt dan ook geschrapt. De woordvoerder van uw kabinet zei in het artikel dat u de prijs schrapt omdat hij niet was afgestemd met Nederland.

In uw antwoord op mijn vraag vorig jaar zei u dat, indien er een aanpassing van de prijs zou komen, u daarover overleg zou plegen met uw Nederlandse collega. De prijs is destijds tot stand gekomen zonder overleg tussen uw voorganger Anciaux en Nederland. Hebt u voor het afschaffen ervan wel contact gehad met uw Nederlandse collega? Zo ja, wat was het resultaat van dat overleg? Zo niet, op basis waarvan hebt u dan beslist om de prijs toch maar te schrappen?

Wanneer zullen de inventarisatie en evaluatie van de cultuurprijzen, die u in het vooruitzicht stelt, afgerond zijn? Welke prijzen worden er nog meer geschrapt? Of komen er eventueel nieuwe bij?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Vandaele, we hebben hier inderdaad al gediscussieerd over de Prijs voor Vlaams-Nederlandse Culturele Samenwerking. U hebt mij daar in het verleden al een vraag over gesteld in deze commissie. Ik heb toen al aangegeven dat er over het in het leven roepen van die prijs, in weerwil van zijn naam, nooit overleg is gepleegd met Nederland. Het was een tweejaarlijkse prijs die in het leven is geroepen door mijn voorganger. Maar er is dus geen formeel – en voor zover ik weet ook geen informeel – overleg over gepleegd.

U weet dat dit zeer gevoelig lag. Vooral in de Nederlandse Taalunie werden we daar constant op aangesproken. Het heeft er ook verschillende keren op de agenda gestaan. Op een bepaald moment kwam van mijn Nederlandse collega's het duidelijke signaal – eerst van de heer Plasterk, nadien van zijn opvolger – dat zij dat absoluut niet apprecieerden en geen vragende partij waren om die prijs voort te zetten. Om de prijs te kunnen voortzetten hadden we beide partijen nodig. Binnen de Nederlandse Taalunie is dan ook de beslissing genomen, uiteraard na overleg, om de prijs niet voort te zetten.

De prijs staat los van de cultuurprijzen waar u naar verwijst. Zowel de selectie als de toekenning werd volgens een aparte procedure aangepakt. Nederland was daar niet echt rechtstreeks bij betrokken. Dat is een beetje de achtergrond waartegen de beslissing is genomen.

Uw tweede vraag betrof de cultuurprijzen. We zijn daarmee bezig, op basis van een aantal voorstellen die er zijn gedaan. Op basis van de laatste editie zijn we nu een aantal mogelijke pistes van hoe we het anders zouden kunnen aanpakken, aan het aftoetsten met de steunpunten. We moeten de resultaten van die advisering en de betrokkenheid van de steunpunten nog binnenkrijgen. Tegen het einde van de zomer moet daar zeker meer duidelijkheid over zijn.

Dat is niet zo evident. Iedereen voelt dat er misschien wat bijsturing moet zijn. Maar in welke richting, daarover blijken heel verschillende meningen te bestaan. Maar we kunnen daar zeker uit raken. Als daar meer zicht op is, kunnen we daar misschien ook een gedachtewisseling over houden in de commissie.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, mijn grote bezwaar vorig jaar was inderdaad dat er voor het instellen van de prijs geen overleg was geweest met Nederland. Ik neem er akte van dat er nu wel degelijk, zij het in het kader van het Comité van Ministers van de Nederlandse Taalunie, overlegd is over het opheffen van de prijs.

Ik hoor u ook zeggen dat we voor de evaluatie van de cultuurprijzen in het algemeen het einde van de zomer moeten afwachten. Ik wens u dan ook een goede zomertijd toe. We kijken uit naar de resultaten van uw denkwerk.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Los van de beslissingen die zijn genomen, vind ik het bestaan van zo'n cultuurprijs niet zo zinloos.

Er is hier sprake van een zekere compensatie voor iets dat binnen de Nederlandse Taalunie fout is gelopen, en dan niet door Vlaanderen maar door Nederland. Het gaat over wie de prijs gekregen heeft aan Nederlandse zijde. Op zich kan ik dat volgen. Maar los daarvan vind ik het idee om een Vlaams-Nederlandse cultuurprijs in het leven te roepen niet zo'n slecht idee. Ik zou dat meenemen in de evaluatie.

Naast mij zit iemand die over Vlaams-Nederlandse samenwerking nog veel meer weet dan ik.
(Opmerkingen van de heer Wilfried Vandaele)

U hebt uw kans gemist. Dat is nu eenmaal zo. Misschien komt die kans nog terug. Maar goed: ik ben die samenwerkingen wel genegen, en niet alleen in het kader van de Taalunie, want dat is maar één facet, maar in een bredere context, zoals ook de commissie voorstaat. Ik zie dat we op het vlak van culturele samenwerking met Nederland eigenlijk niet vooruit- maar achteruitgaan. Ik stel bijvoorbeeld tot mijn spijt vast dat de twee toneelfestivals nog verder uit elkaar groeien. Er is enkel nog een minimale selectie die bij elkaar wordt getoond. Ik vind dat soort zaken een verarming.

Bij de bespreking van het jaarverslag van het Letterenfonds werd gezegd dat er een absolute noodzaak is om op de grote buitenlandse boekenmarkten samen aanwezig te zijn om daar de Nederlandstalige literatuur maximaal te promoten. Er zijn elementen genoeg om die samenwerking te promoten. Een prijs kan een belangrijke bijdrage zijn tot het bevorderen van het symboolgehalte van dit soort samenwerking.

Het moet niet van mij, maar neem het toch mee in uw evaluatie. Dat zou ik fijn vinden.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Om te vermijden dat de heer Caron mij verkeerd begrijpt, wil ik nog iets zeggen. Natuurlijk vind ik die Vlaams-Nederlandse samenwerking bijzonder belangrijk en, wat mij betreft, mogen er prijzen voor zijn. Maar als je een prijs instelt voor Vlaams-Nederlandse samenwerking, dan moet je toch wel even overleggen tussen Nederland en Vlaanderen. Dat was het grote probleem. Wat er vorig jaar gebeurd is, was net het omgekeerde van wat men zou moeten doen als men echt over samenwerking spreekt.

Minister, als er in de toekomst ruimte is voor prijzen, laat ze dan maar komen.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Caron, u gooit een aantal zaken op een hoopje. Ik heb echt wel de ambitie en ben er trouwens al erg mee bezig, om met Nederland zeer goed cultureel samen te werken. Dat de prijs is afgevoerd, heeft te maken met het feit dat men in Nederland serieus op de tenen was getrapt omdat er een Vlaams-Nederlandse prijs werd uitgereikt zonder dat Nederland van iets wist. Het was dus onhoudbaar en ondenkbaar, ook diplomatiek, om de benaming voor die prijs te behouden. Zo gevoelig lag het feit dat er zo'n prijs werd uitgereikt. U mag het ene niet verwarren met het andere.

We gaan resoluut voor samenwerking, op nog meer vlakken als het kan. Ik sluit niet uit dat er ooit nog een prijs komt, maar ik denk niet dat hij nog zo zal heten en in dezelfde vorm zal zijn. Het lag aan Nederlandse kant zeer moeilijk dat men zomaar gepasseerd was en er plots een Vlaams-Nederlandse prijs op tafel lag.

De heer Bart Caron: Ik ben het met u eens: zulke dingen moet je overlegd doen. Over het bedrag dat verbonden is aan de Prijs der Nederlandse Letteren is er ook een hele discussie geweest, waarbij Vlaanderen en Nederland het niet met elkaar eens waren. Dat is de voorgeschiedenis van dit verhaal en dat is nooit een goede basis om een prijs op te enten. Dit incident staat dus niet los van voorgaande. Ik zou graag hebben dat we die pagina kunnen omdraaien. Dat is mijn oproep.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *De heer Lieven Dehandschutter treedt als waarnemend voorzitter op.*

■

Vraag om uitleg van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over het onderzoek van de Universiteit Antwerpen betreffende de VRT

Vraag om uitleg van de heer Jurgen Verstrepen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie,

Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de decretale opdracht van de VRT

Vraag om uitleg van de heer Wim Wienen tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de uitspraken van de minister naar aanleiding van het onderzoek van de Universiteit Antwerpen betreffende de VRT en de gevolgen voor het beleid ten aanzien van de openbare omroep

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Voorzitter, minister, collega's, de Universiteit Antwerpen (UA) voerde in opdracht van de sectorraad Media een enquête uit bij 1565 Vlamingen om te achterhalen wat zij denken over de VRT. Een opvallende conclusie is dat de Vlamingen de culturele opdracht van de VRT blijkbaar geen prioriteit vinden. De andere pijlers van de openbare omroep worden belangrijker geacht: informatie, ontspanning en educatie.

Als de kijker al cultuur wil, dan in een breed en toegankelijk cultuurprogramma en cultuurberichtgeving als onderdeel van andere, algemene VRT-programma's. Een speciaal cultuur- of boekenprogramma kan maar op weinig enthousiasme rekenen, zo leert ons de enquête. Ook opvallend is dat slechts de helft het versterken van de Vlaamse identiteit een belangrijke opdracht van de VRT vindt.

En helemaal schokkend – al is dat een zijsprongetje – is dat slechts een kleine minderheid vindt dat de VRT in alle programma's het Algemeen Nederlands moet hanteren. Dialect hoor je nochtans weinig op tv. Zowel de openbare als de commerciële omroepen gebruiken graag een soort tussentaal, die weinig met dialect te maken heeft. Een taal die niet bestaat, maar die nogal wat elementen uit het Antwerps/Brabants bevat. Met mensen als Geert van Istendael, die destijds de term 'verkavelingsvlaams' bedacht, ben ik van mening dat een omroep, of het nu een commerciële of een openbare is, moet bijdragen tot het versterken van een algemene standaardtaal. Dat is essentieel voor een heldere communicatie tussen mensen. Ik mag dat zeggen, als West-Vlaming. Uit mijn mond klinkt dat pleidooi zeker onverdacht. Normaal zitten er wat meer West-Vlamingen in deze commissie, maar ze zijn intussen vertrokken.

Als men de conclusies van het onderzoek leest, minister, krijgt men de indruk dat juist die elementen die de openbare omroep moeten onderscheiden van de commerciële – of zouden moeten onderscheiden, als we de beheersovereenkomst bekijken –, door de kijker maar matig belangrijk worden gevonden.

Klopt het persartikel dat stelt dat u uit het onderzoek concludeert dat de opdracht van de publieke omroep niet ingrijpend moet worden aangepast? Hoeveel kost het onderzoek? Welke vragen werden precies gesteld? Is het onderzoek beschikbaar? We hebben intussen via de commissiesecretaris een samenvatting gekregen, dus dat is al goed. Hadden de opdrachtgevers de bedoeling de resultaten van het onderzoek te gebruiken als basis voor de nieuwe beheersovereenkomst, of was het allemaal wat vrijblijvender?

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Minister, mijn vragen wijken een beetje af van die van de heer Vandaele. Ik wil niet in de diepte gaan over het rapport van de UA, maar eerder over wat ik in de pers heb gelezen en de verklaringen die daaruit volgden. Uw verklaringen riepen bij mij toch een bedenking op, namelijk dat u met die uitspraken heel wat blokkeerde. U zei dat er geen drastische veranderingen of koerswijzigingen nodig zijn.

Ik heb mijn oor even te luisteren gelegd bij de collega's. Het decretale verhaal en de beheersovereenkomst zijn twee verschillende dingen. Anderzijds gaat het hier over één rapport. Dat is volgens mij nog altijd niet het finale rapport waar we allemaal onze mening aan moeten vasthangen. Die discussies wil ik graag nog voeren.

Als u zegt dat u de decretale opdracht van de VRT niet zult aanpassen, vind ik dat moeilijk. Het hoofdstuk 'De openbareomroeporganisatie van de Vlaamse Gemeenschap' bestaat uit tien delen. Titel II gaat over het maatschappelijke doel. Ik vermoed dat u daarnaar verwijst: de bevoegdheid en de openbareomroepopdracht, die vervat zitten in artikels 6, 7 en 8. Ook verder in die decreten, in Titel IV: Beheersovereenkomst, staat dat. Het gaat daar over de financiële middelen, de enveloppen, de toestemmingen van de Vlaamse Regering enzovoort.

Als u zegt dat u decretaal niets zult aanpassen, denk ik dat er ook niets zal veranderen. De beheersovereenkomst hangt immers vast aan die decretale bepalingen, en omgekeerd. Dat is één geheel. Er wordt heel veel kruiselings naar elkaar verwezen. Mijn vrees is dus dat er niets zal veranderen.

Minister, bent u van oordeel dat het kerntakendebat over de VRT niet meer gevoerd moet worden? Gaat u effectief die decretale opdracht van de VRT onveranderd laten, die is omschreven in de beheersovereenkomst en waarover we de discussie nog moeten voeren? Zal die eventueel aanpassingen nodig hebben in het decretale? Dan is er meteen de vraag of die decretale opdracht geen afspiegeling moet zijn van de beheersovereenkomst in de twee richtingen? Dan zit je wel met een aanpassing. Zijn uw uitspraken niet in tegenstrijd met eerdere verklaringen, ook die u daarnet hebt gedaan, over het feit dat we doelstellingen, opdrachten en kerntaken van de openbare omroep eens onder de loep moeten nemen en dat we dat gedetailleerd zouden bespreken in deze commissie? Het was een beetje mijn vrees toen ik al die artikels las. Ik wil daar gewoon duidelijkheid over.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Voorzitter, de heer Vandaele heeft het in zijn vraagstelling gehad over dialect. Ik was afgelopen weekend te gast in West-Vlaanderen. Ik kan uren luisteren naar dat gezapige en sappige dialect. Als je dan terugkomt in Antwerpen, heb je spijt dat Antwerpenaren geen dialect hebben, doch dit geheel terzijde.

Ik zit meer op de golflengte van de heer Verstrepen, minister. Ik heb ook kennis genomen van de studie van de UA over de VRT en die was vol lof. Ik neem daar akte van. Er zijn echter ook nog wat andere studies onderweg om die beheersovereenkomst voor te bereiden. Wat mij een beetje stoorde, was uw reactie in de media waarin u stelde: "De publieksbevraging toont aan dat er geen drastische veranderingen of koerswijzigingen nodig zijn in de omschrijving van de publiekeomroepopdracht."

We hebben altijd genoeg moeten nemen bij bepaalde vragen die we hier stelden met het antwoord: dat debat moeten we voeren in voorbereiding van de beheersovereenkomst, dit onderwerp, bijvoorbeeld de knipperlichtenprocedure, zullen we aansnijden wanneer we het hebben over de beheersovereenkomst. Nu stel ik vast dat u enigszins een voorafname doet op dat debat door te stellen dat aan de kernopdracht alleszins niets moet worden veranderd. Minister, vindt u dat zelf niet een beetje een voorafname op die discussie?

Ik heb in deze commissie altijd gemerkt dat er heel wat verschillende visies zijn over hoe de VRT moet evolueren, zeker in het steeds sneller wijzigende medialandschap. Dan hoor ik ook van collega's, ook uit de meerderheid, dat we moeten bekijken wat de toekomst van de VRT is in dat nieuwe medialandschap. Wat zijn nog de kerntaken voor de VRT? Ik heb altijd de indruk dat men ook vanuit de meerderheid dat debat wil voeren zonder enig taboe, ook wat betreft de kernopdrachten van de VRT en ook wat de publieke opdracht betreft. Ook dat kan naar aanleiding van de debatten worden bijgestuurd. Maar door uw uitspraak heb ik de indruk dat u dat een beetje tegenwerkt. Daarom vraag ik me af of dit standpunt wordt gedragen door de voltallige Vlaamse Regering. Ik heb immers meermaals in deze commissie van een bepaald lid van de meerderheid andere signalen ontvangen.

Minister, mijn slotvraag is of die koers zal worden aangehouden ten aanzien van de VRT, namelijk dat aan de omschrijving van de openbare opdracht niets zal worden gewijzigd.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Voorzitter, eerst wil ik nog even preciseren dat de bevraging die voor de sectorraad Media werd uitgevoerd door de Universiteit Antwerpen, te situeren is in het kader van artikel 20 van het Mediadecreet. Daarin krijgt de sectorraad Media de opdracht om ter voorbereiding van elke nieuwe beheersovereenkomst met de VRT een publieke bevraging te organiseren over de omvang van de openbareomroepopdracht en de invulling ervan tijdens de nieuwe beheersovereenkomst, rekening houdend met belangrijke evoluties in de mediamaarkt en in de technologie, met het evoluerende medialandschap en met de rol van de VRT daarin

Deze publieke bevraging bestaat niet enkel uit het onderzoek van de UA bij 1565 Vlamingen, maar omvat ook een bevraging van de stakeholders van de VRT over de rol van de publieke omroep. De sectorraad Media doet voor deze bevraging een beroep op wetenschappelijke experts. Op basis van de resultaten van deze bevraging en nog een aantal andere analyses zal de sectorraad Media dit najaar een advies formuleren over de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT. Dat advies zal voor ons een zeer belangrijke input zijn voor het debat over de beheersovereenkomst.

Het bedrag van de kostprijs van het onderzoek werd vastgelegd op het jaar 2009 voor 65.000 euro exclusief btw. De kosten van dit onderzoek werden gedragen door het Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media op de post 'allerhande uitgaven voor media en media-innovatie'.

De vragen die werden opgesteld in het kader van het toekennen van de onderzoeksopdracht, werden geformuleerd door enkele leden van de sectorraad in overleg met de administratie. Ik noem uit het bestek de vragen die gesteld werden aan de onderzoekers. De sectorraad wenst een bevraging van minstens een representatief staal van de Vlaamse bevolking te laten uitvoeren die centraal peilt naar de visie van het publiek op de toekomstige plaats en rol van de openbare omroep in de samenleving. De te behandelen thema's zullen mede worden opgesteld vanuit de inhoudelijke expertise van de onderzoekers, maar omvatten in ieder geval volgende vragen. Wat is de rol van de publieke omroep in de samenleving gekenmerkt door multiculturaliteit en diversiteit? Wat is de rol, vandaag en in de toekomst, van de openbare omroep met betrekking tot de huidige prioritaire taken van kwaliteitsvolle informatie, duiding, ontspanning, vorming, cultuur, Vlaamse identiteit? Hoe verhoudt deze informatieopdracht zich tot andere media? Wat zijn, eventueel nieuwe, aandachtspunten en prioriteiten voor de publieke omroep? Wat is de plaats van de publieke omroep in het multimediale informatielandschap? Wat is de toekomst van de publieke omroep in het multimediale landschap van publieke omroep naar publieke media? Hoe moet de publieke omroep in de toekomst worden gefinancierd? Wat is de rol van reclame en sponsoring daarbij? Wat is de plaats van de openbare omroep in de Vlaamse mediamaarkt en de relatie met andere media, inclusief de relatieve positie tegenover de opdrachten van andere media zoals de regionale media en de mogelijkheid tot samenwerking met andere media? Wat is de rol van de openbare omroep in de ondersteuning van het Vlaams audiovisueel landschap? Moet de openbare omroep aandacht besteden aan specifieke doelgroepen, en zo ja welke? Wat is het relatieve belang van kijk- en waarderingscijfers bij de evaluatie van het aanbod van de openbare omroep?

De vragen die werden gesteld aan de bevrageerde Vlamingen zijn voorwerp van het onderzoek, waarvan jullie een samenvatting hebben gekregen, maar dat we in het najaar zullen bespreken samen met het advies. Het onderzoek maakt deel uit van de voorbereiding van een advies van de sectorraad. Voor dit advies zal de sectorraad zich ook baseren op wetenschappelijke en andere beschikbare studies. De sectorraad zal haar werk zorgvuldig kunnen afronden. Na de finalisering zullen het advies en alle bijbehorende studies bekend worden gemaakt.

Hadden de opdrachtgevers de bedoeling de resultaten van het onderzoek te gebruiken als basis voor de nieuwe beheersovereenkomst? Dit is inderdaad zo. Ik verwijs naar het

Mediadecreet, dat in artikel 20 stelt: “Ter voorbereiding van elke nieuwe beheersovereenkomst met de VRT organiseert de sectorraad Media een publieke bevraging over de omvang van de openbare omroep, enzovoort.” Paragraaf 2 zegt: “Voor de begeleiding van de publieke bevraging kan de sectorraad een beroep doen op wetenschappelijke experts.” Paragraaf 3 stelt: “Op basis van de resultaten van deze publieke bevraging formuleert de sectorraad een advies. Dit advies wordt gepubliceerd op de website van de sectorraad.”

Dit zijn de facts and figures. Ik wil nu ingaan op uw vragen of mijn uitspraak een voorafname is. Naar aanleiding van de berichtgeving in de kranten over de publieksbevraging, heb ik in mijn officiële communicatie gesteld: “De publieksbevraging toont aan dat er geen drastische veranderingen of koerswijzigingen nodig zijn in de omschrijving van de publiekeomroepopdracht. Dit sterkt mij alvast in de overtuiging dat de decretale opdracht van de openbare omroep, zoals geformuleerd in het Mediadecreet, niet moet worden aangepast. Een brede, kwaliteitsvolle invulling van de openbareomroepopdracht staat wat mij betreft niet ter discussie.”

Ik verwijs naar artikel 6 van het Mediadecreet: “Als openbareomroeporganisatie heeft de VRT de opdracht een zo groot mogelijk aantal mediagebruikers te bereiken met een diversiteit aan hoogkwalitatieve programma’s die de belangstelling van de mediagebruikers wekken en eraan voldoen. De VRT zorgt voor een kwalitatief hoogstaand aanbod in de sectoren informatie, cultuur, educatie en ontspanning. Prioritair moet de VRT op de kijker en luisteraar gerichte informatie- en cultuurprogramma’s brengen. Daarnaast worden ook sport, eigentijdse educatie, eigen drama en ontspanning verzorgd.”

De visie dat de VRT een brede publieke opdracht dient te vervullen gericht op een breed publiek, wordt gedeeld door mijn collega-ministers in de kern van de Vlaamse Regering. Dit wil niet zeggen dat we over de opmaak van de nieuwe beheersovereenkomst geen open debat zullen moeten hebben over hoe dit alles moet worden geprioritiseerd, in de praktijk gebracht, hoe het moet worden vertaald in specifieke, strategische en operationele doelstellingen, hoe die doelstellingen ten uitvoer moeten worden gebracht en hoe ze zullen moeten worden opgevolgd en geëvalueerd. Dat debat in de voorbereiding van een nieuwe beheersovereenkomst zal in elk geval een interessant debat zijn. We gaan daarover een goede input krijgen van de sectorraad Media, maar ongetwijfeld ook van andere spelers en van jullie allemaal.

Ik wil geen al te voorbarige conclusies trekken over de beheersovereenkomst. Dat heb ik tot nu toe nog niet gedaan. Ik heb uitdrukkelijk gesproken over het Mediadecreet. We moeten ook nagaan hoe de andere stakeholders zullen reageren, en hoe we het evenwicht in de mediasector kunnen bewaken, hoe we ervoor kunnen zorgen dat de verschillende spelers in de mediasector niet verstorend, maar versterkend naar elkaar optreden. Dat debat zullen we hier in het najaar kunnen voeren.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Ik ben blij dat de heren Wienen en Verstrepen op een andere golflengte zitten dan de mijne, en ook dan die van de minister. Ik begon me al ongemakkelijk te voelen, maar dat is nu voorbij.

We blijven voorstander van een breed aanbod van de openbare omroep, zoals dat vandaag gebeurt, met prioriteit voor cultuur, nieuws en informatie, en daarnaast sport, kennis, wetenschap en ontspanning. Het verhaal van het glijmiddel kennen we. Ook via lichtere programma’s kun je mensen naar een moeilijker aanbod trekken. We moeten als overheid de mensen niet altijd naar de mond praten en de VRT moet dat ook niet doen. Minister, u hebt gelijk dat we nu niet alles overhoop moeten gooien omdat een enquête in een bepaalde richting zou wijzen. Als we morgen aan de mensen vragen of ze voor of tegen belastingen zijn, dan is de kans tamelijk groot dat de meesten daartegen zijn. Toch blijven de belastingen

belangrijk om allerlei zaken te organiseren in de samenleving. We moeten durven sturen als overheid en we moeten dat zeker doen als openbare omroep.

De heer Jurgen Verstrepen: Het heeft niets te maken met golflengtes, maar met frequenties. Maar dat is een detail.

Ik dank u voor het antwoord. Ik noteer dat u het hebt over artikel 6 van Titel II, over “Maatschappelijk doel, bevoegdheid en de openbareomroepopdracht”. Dat staat dan zo in het verslag. Ik kan daar niet tegen zijn. De vorige minister heeft dat nog aangepast, als ik me niet vergis. Het is een zodanig groot containerbegrip dat u daar altijd mee wegkomt. Dat is uw verantwoordelijkheid niet. Als het daarop slaat, dan aanvaard ik uw antwoord. Ik kijk dan uit naar de discussies die we zullen voeren over de kerntaken van de openbare omroep, en ik denk dat iedereen daar naar uitkijkt.

De heer Wim Wienen: Ik dank u voor het antwoord. Ook ik moet stellen dat ik me vrijwel helemaal akkoord kan verklaren met uw interpretatie van wat u in de media hebt gezegd. Wij houden ons vast aan het feit dat we zonder taboes dat open debat over de beheersovereenkomst en de toekomst van de VRT en het medialandschap zullen voeren. Ik had uw uitspraak in de pers verkeerd geïnterpreteerd.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■